

Múzeum körúti nyárban
Villamost eltűnni láttam

Hányszor mentem el már a kiskörúton
Villamos ve-
Zetéken mintha húron
pendült a hang ha nyárfavatta hullott

Múzeum körúti nyárban
Villamost eltűnni láttam

A padról feláltam de elkísértek
A múlt napok
Akár pár jó kísértet
Míg tűnő kondenzcsíknak tűnt az élet

Múzeum körúti nyárban
Villamost eltűnni láttam

TROLI

Elérem ezt a trolibuszt még
Nem kétséges hogy itt a nyár
A nyár arra van hogy elmúlják
Hogy elsuhanjon trolibuszként
S ha visszajön majd mit talál

Demény Péter

Sampon

Hajat mostam, és közben
azon tűnődtem, hogy
változtathatnám meg éltem,
például a hiúságomat a
helyén kellene kezelnem, és
hogy hol a helye meg más hülye
poénok nem segítenek rajtam,
ázott a hajam a sampon alatt, melyet
a doktornő adott a fejbőrömön évtizedek
óta viszkető kiütések ellen, önbizalmat
kellene szereznem, és elmondanom
naponta magamnak, hogy én is

ember vagyok, nem kevesebb, mint
más, csak szorongóbb. Szép
bucket list volt, sokáig
eresztettem a fejemre a
jó langyos vizet.

A hűség rondója

Hogy világított az a hát!
Csak ittam a terasz borát,
nem is ittam volna tovább,
mikor csak kigyúlt az a hát!

A forróvérű fröccs-sugárban
a bukaresti köldurában
ott előttem – és nem utánam! –
fénylett a buja fröccs-sugárban.

Én meg tudtam, hogy várnak otthon,
belül gyötört a rontom-bontom,
hogy megint mindenem elrontom,
de bántam is én, hogy van otthon!

Tetovált hát volt, vékony pántok
vontak a bőrre sötét sávot,
s alul a feszes fenék látszott:
ó, istenem, gyönyörű pántok!

A fröccsömet durván lenyeltem
a minden-gyöttrő nyármelegben,
még csak egy pillantást vetettem
a hátra, aztán megint nyeltem,
és hűségesen hazamentem.